

Векерик Василь Іванович

Доктор технічних наук,
професор, академік УНГА,
фахівець у галузі буріння
свердловин, управлінець

Народився 16 червня 1946 р. у с. Шевченкове Снятинського району Івано-Франківської області. У 1969 р. закінчив ІФІНГ та був прийнятий до аспірантури цього вишу. Через півроку перевівся на навчання до ВНДІБТУ, де під керівництвом Б. В. Байдюка підготував кандидатську дисертацію «Експериментальне дослідження руйнування пружно-пластичних порід елементами озброєння шарошкових доліт», яку захистив у 1975 р. у Куйбишевському політехнічному інституті.

Протягом 1972–1978 рр. Василь Векерик працював інженером, молодшим науковим працівником, асистентом кафедри буріння нафтових і газових свердловин Івано-Франківського інституту нафти і газу. З 1978 р. пройшов шлях старшого викладача, доцента, професора кафедри теоретичної механіки, а в 1996 р. очолив її. У 1991 р. в Уфимському нафтовому інституті захистив докторську дисертацію «Удосконалення технології поглиблення свердловин шляхом зміни динаміки роботи бурильного інструменту».

Упродовж 1994–2005 рр. обіймав посаду проректора з навчально-методичної роботи, а з 2006 р. працює першим проректором Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу.

Розробив низку інструктивних документів і технологічних регламентів для буріння свердловин на суші та морському шельфі, заклав науково-методологічні основи підбору конструкцій компоновок для покращення показників відробки доліт, запровадив у виробництво нові технічні рішення. Створені під його керівництвом віброзахисні пристрої, вибійні двигуни, породоруйнівні інструменти здобували нагороди на всеукраїнських та міжнародних виставках.

Є автором 155 наукових і 25 навчально-методичних праць, зокрема п'ятьох монографій, 16 навчальних посібників, 17 авторських свідоцтв та патентів. Василь Іванович створив наукову школу з управління динамічним режимом роботи бурильного інструменту.

Очоловав вчену раду із захисту кандидатських і докторських дисертацій. Протягом 1996–2005 рр. був керівником відділення нафтогазового обладнання і механізмів УНГА, членом її президії. Він — член-кореспондент Академії гірничих наук України, дійсний член польського товариства «Геосфера», почесний гірник Краківської гірничої академії, член експертної ради Вищої атестаційної комісії з розробки родовищ корисних копалин.

В. І. Векерик — заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України з науки та техніки. Нагороджений медаллю ім. В. І. Лучицького «За заслуги в розвідці надр», Почесною грамотою Головного управління державної служби України, Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України.

Винницький Орест Михайлович

Кандидат хімічних наук,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у галузі нафтохімії,
управлінець

Народився 12 січня 1940 р. у с. Чайковичі Самбірського району Львівської області.

У 1962 р. закінчив нафтовий факультет Львівського політехнічного інституту, а в 1970 р. — аспірантуру Інституту нафтохімічного синтезу ім. О. В. Топчієва АН СРСР. У 1978 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Закономірності крекінгу вищих аліфатичних вуглеводнів».

З 1970 р. О. М. Винницький працював в інституті «ВНДІПКнафтохім» (пізніше — УкрНДІНП «МАСМА»), де пройшов шлях старшого наукового співробітника, завідувача сектору, провідного наукового співробітника, завідувача відділу спеціальних малотонажних нафтопродуктів (з 1987 р.).

Орест Винницький — провідний учений у галузі створення поверхнево-активних речовин для видобування нафти і газу. Брав безпосередню участь у розробленні багатьох науково-технічних тем, зокрема у створенні бітумних матеріалів, сульфонатів до мастильно-холодильних рідин і нафтовидобування,

термічних процесів нафтопереробки. Його зусиллями на Новополоцькому нафтопереробному заводі (Білорусь) налагоджено промислове виробництво серії сульфопродуктів під назвою «Карпатол» для інтенсифікації нафтовидобування та підвищення нафтовіддачі пластів. Він також організував виготовлення сульфонатних нафтопродуктів «Ярол-1» (Ярославський НПЗ ім. Д. І. Менделєєва, Росія) для оброблення привибійної зони нафтових пластів і «Пінол» (Львівський НПЗ) для підвищення дебіту газових свердловин.

В останні роки Орест Михайлович займався адаптацією державних стандартів України з бітумної тематики до рівня стандартів Європейського Союзу. Також працював над питаннями розроблення і ефективного використання нових систем поверхнево-активних речовин у нафтовидобувній справі.

Він — автор понад 80 наукових та науково-технічних публікацій, чотирьох винаходів, присвячених розробці додатків для нафтовидобування.

О. М. Винницький був членом ученої ради УкрНДІНП «МАСМА», неодноразово виконував функції голови Державної екзаменаційної комісії з випуску спеціалістів, магістрів і бакалаврів за спеціальністю «Хімічна технологія палива та вуглецевих матеріалів» у НУ «Львівська політехніка».

На початку 90-х рр. ХХ ст. був депутатом Львівської міської ради. У цей період працював у постійній депутатській комісії з питань екології, вивчав і вирішував екологічні проблеми міста.

Нагороджений бронзовою медаллю ВДНГ СРСР, почесними знаками «Відмінник нафтопереробної та нафтохімічної промисловості», багатьма грамотами і подяками, а також удостоєний звання «Ветеран праці УкрНДІНП «МАСМА».

Помер 27 жовтня 2009 р.